

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

SCIENT verò urbis & diœcesis nostræ fideles, Synodalem hanc actionem à nobis indictam præcipuum quoddam charitatis studium ab ijs ipsis postulare, quibus in Christo ministramus; cùm illa omnis eò pertineat, vt per nos[gre]sus illorum dirigantur in viam salutis.] Quare paterna cohortatione eos vehementer in Domino admonemus, vt & sua & nostra causa nobiscum orationis studium adhibeant: dieque Dominico Synodum præcedente, initio scilicet sa-cri Aduentus, primùm verè pœnitentes & confessi, sacram communionē sumant; hoc maximè precantes, vt Dei auxiliante misericordia, nos ea, quæ ad nostram, eorumque omnium qui curæ nostræ comissi sunt, salutem pertinent, diligenter sancteque agamus. In quarum rerum fidem has literas nostra nostrique Cancellerij manu signatas confici, sigilloq[ue] nostro muniri, & promulgari, Metropolitanæque nostræ, & Collegiarum Ecclesiæ, Ædiumque Archiepiscopaliū valuis publicè affigi iussimus. Quam affectionem habere eam vim volumus, ac si ipsis singulis quorū interest, illæ aliae ac denunciatæ essent.

Datum ex Palatio nostro Archiepiscopali, Die 18. Septembris. 1574.

DECRETA EDITA IN SY-
nodo Dioœcesana quarta Me-
diolanensi.

Decretum. I.

Ieiunii pri-
die festidici
S. Ambrosij
seruandum.

A CRI diei, quo B. Ambro-sius singulari Dei munere & gratia Episcopus populo Mediolanensi datus est, celebritas, eò maiorem ab illo cultum depositit, quò plura is beneficia tanto patrono intercedente, per pe-tuis temporibus à Deo totius consolatiōnis, & patre misericordiarum accepit. Quorum nos beneficiorum memoria & recordatione excitati, proque animarū salute, cupientes aëlero populoque nobis commissio debita religionis studia prestari, quo potissimum tempore id omnis, pietatis ratio postulat: pridie festi eius diei à fidelibus ieiunium seruan-

dum declaramus & decernimus.
Quod ex precepto ieiunium in calendariū perpetuum eo statu die adscribi-
tum à parochis & urbanis & diœcetaniis.
Dominico die proximè præcedenti po-
pulo religiosè denunciari mandamus.

Decretum. II.

PAROCHIALIS Ecclesiæ festo **E**clus dies die, & in diœceti, & in vrbe (prout erit ecclesia pa-rochialis à ex veteri consuetudine compertum est) parochiæ in illius Parochiæ incolæ ab omni seruili opere abstineant; reliqua præstent, vt dus. provincialibus nostris Concilijs sanctum est, ad religiosum festi diei cultum.

Quo præterea die Parochus, quæ præci-
pue tertio Provinciali Cœilio de vnius-
cuiusque Parochiæ festo colendo consti-
tuimus, ad excitandam fidelium pietatē
accuratè exequatur.

Tit. de fest.
die. cultu.
§. Quo reli-
gioius pag.

Qui item illius Parochiæ aduéticij, in-
colæ, & hospites, peregrinive sunt festū eundem diem seruent.

Qui in ea parochia habitant, si illo festo die ad opus faciendū aliò dolosè in frau-
demve abierint, eos grauiter Parochus arguat.

Decretum. III.

V T fideles nostra curæ commissi, quo temporis spatio debent, diebus festis religiosè colendis ab opere seruili abstineri; pro urbis & diœcesis nostræ consuetudine, festi diei initium, à media nocte quæ illius diei celebratatem proximè præcedit, fieri; & sequenti itidem media nocte eundem diem terminari & concludi declaramus atq[ue] decernimus.

Decretum. IV.

F V I T olim tanti apud antiquos pa-
tres ille status in Ecclesiam propriam
Parochiale fidelium conuentus, vt ad
hanc disciplinam populi Christiani in-
stitutioni valde accommodatam retinen-
dam, certis decretis cautio aliqua adhi-
bita sit.

Fridom enim hoc iussum est, vt Domini-
cis festisque diebus parochi sacerdotes
antequam Missæ sacrum faciant, plebem
interrogent, si alterius Parochiæ fidelis
ad sit; qui proprio contemptu presbyte-
ro ibi Missam audire velitisquem si inue-
nerint, statim inde eiciant, & in Paro-
chialem suam Ecclesiam ad Missam au-
diendam redire compellant.

Fideles dia-
bus festis
conveniant
ad Ecclesiæ
parochiale.

Deinde

Actorum. Pars II.

32

Deinde illud planè vetitum extitit, alie
næ Parochiæ fidelem à Parocho ad Mil-
sam non recipi, nisi in itinere fuerit, &
placitum ibi haberit.

Sess. 24. dec.
de festor. 4.

Cuius veteris disciplina restituenda, in
vsumque reuocandæ desiderio flagrans
sacra Tridentina Synodus, ab Episcopis
fideles cùm hoc moneri voluit, vt fre-
quenter ad proprias parochiales Eccle-
sias, saltem Dominicis diebus, Festisq;
maioribus accedant: tum illud etiam di-
ligenter, vnumquemque teneri vbi cō-
modè fieri potest, Parochiæ suæ intere-
sse ad audiendum verbum Dei; ac pro-
inde id præterea statuit, ab animarum
curam gerentib; inter Missarum solen-
tia aliquid ex ijs quæ in Missa leguntur,
exponi; & sanctissimi illius sacrificij my-
sterium aliquod explanari; plebes sibi
commillas salutaribus verbis pasci; eas-
demque doceri, quæ scire omnibus nece-
sarium est ad salutem; in lege Domini
eruditiri; & sacra eloquii illis explanari;
tam in vnaquaque Ecclesia parochiali
pueros fidei rudimentis instrui.

Nos igitur eisdem Tridentina Syno-
di decretis, & veteri salutari exemplo
adducti, cùm populum curæ nostræ com-
missum rebus ad salutem necessarijs in-
structum per bona opera ad præmium
sempiternum perducere summopere in
Domino cupiamus; nè fructibus ijs ca-
reat, quos percipiunt, qui ex sanctorum
Patrum monitis ad parochiale Eccle-
siam frequenter accedunt: hac nostra
monitione vniuersos & singulos nobis
ia curam traditos fideles cohortamur,
ac per viscera misericordiæ I E S V
C H R I S T I obsecramus atque obte-
stamur, vt quamvis in suis vicinijs, oppi-
dis, & suburbis, oratoria, capellas, alias
ve Ecclesiæ habeant, vbi sanctissimo
Missæ sacrificio interesse possint; fre-
quenter Dominicis saltem alijsque so-
lennibus festis diebus ad suam quique
parochiale Ecclesiæ conueniant: vbi
Parocho, cui eorum cura commissa
est, verbo Dei pascantur, fidei Christia-
næ rudimentis alijsque animarum salu-
ti necessarijs præceptis erudiantur; ad
sanctissima Sacraenta religiosus per-
cipienda instruantur; ad eorumdemq;
frequentem viam, vt illa sacra Synodus

optat, paternis eius cohortationib; in
dies magis inflamentur; tum ab eodem
item audiant, qui dies festi, si qui in heb-
domadam inciderint, colendi; quæ vi-
gilie ieunia re seruanda sint; discant
ab ipso item, quæ Christianæ pietatis of-
ficia in illis religiose colendis præstari
oporteat; ac quæ præterea supplicatio-
nes, processionesve, aut stationes, orati-
nes, indulgentiæ, iubilea indicatur; quæ
matrimoniorum denunciations fiant;
quæ item pro ratione temporum admo-
nitu iussive nostro ad diligentiores co-
rum institutionem promulgantur.

His, atque adeo alijs fructibus, qui ex pa-
ternis Parochi vel in cohortando vel in
monendo officijs existunt, eos carere co-
tingit, qui ad Missæ sacram ijs diebus in
suam parochiale Ecclesiæ non con-
ueniunt.

Immo verò quid hoc audiendæ illis die-
bus Missæ parochialis munus à fidelibus
minus diligenter præstatur, & à quibusdam
planè neglitur, multa incommo-
da existunt: hinc sepe fidei articulorū,
& Dei sanctæ quæ matris Ecclesiæ præ-
ceptorum, quæ ad salutem consequendā
Christianum hominem noscere oportet,
in plenisq; imperitiis; festorū dierū cul-
tus neglectus; debita Christianæ pietati-
s operæ non exulta; non cogitata Chri-
stiana familiarum institutio; langue-
scens sacerdotum parochorum omne of-
ficium, eorum aliquis contemptus, san-
ctissimorum institutorum, & sacrorum
Canonum violatus vñus; hinc denique
in Ecclesijs parochialibus, quæ à maio-
ribus tanto pietatis studio exædificate
sunt, instaurâdis, ornandis, fartis, teatil-
que habendis cura multis ex partibus
neglecta; in illisque nulla aut penè exi-
guæ ecclesiastica ad diuina officia obe-
da necessaria supellex.

His tot tantisque malis atque incommo-
dis vñusquisq; occurrere studeat, id di-
ligenter exequendo, quod sanctorum Pa-
trum suadet institutum, quod Tridenti-
na Synodus moneri iubet, quod ex illius
iussu nos de vniuersuisque vestram fa-
lute solliciti, paternis vocibus cohorta-
mur, & monemus in Domino.

Nec verò quemquam aliquod, quod vel
ex parochialis Ecclesiæ aliqua distatia,
vel

Vel ex pluia, frigore, &c. tempore
vicissitudine existit, incommodum ab
hoc officio deterret: immo verò ad illud
diligentius execendum, prout in
Domino confidimus, se qualsq; eorum ac
cedat necessè est; qui salutis sive memo
rare, huius rei grauitatem eorum quæ co
memorata sunt ratione perpèdent; qui
que aliquando secum animo reputabunt,
non solum parochialeam Ecclesiam sibi
datam esse, in qua primum baptismo su
cepto Christo Domino renati alij Sa
cramentis aluntur ad perpetuam salutem;
sed parochum etiam Sacerdotem sibi lo
co parentis esse debere, quem diligent,
colant, atque obseruent; hoc sibi propo
nentes, illum pro fidelibus sibi commis
sis apud Deum internuncium ac depre
catores esse, diuinæ legis interpretētis,
dispensatorem mysteriorum Dei, Chris
tianæ vitæ & morum disciplinæ magi
strum, à quo omne petant pīe recteque
agendi consilium, ac ministrum deniq;
omnium ferè, quæ ad salutem eis necel
faria sunt.

Huic autem nostræ monitioni & si
omnes pro præcipua sua salutis cura au
dientes esse debent; in primis tamen pa
tresfamilias, tutores, curatores, ludi ma
gistros, cæterosq; aliorum modo rati
oni curationi præfectos cohortamus,
diuinaq; contestatione admonemus, vt
de sua & aliorum quoram curam gerāt,
salute solliciti, primum ipsi hæc nostra
monita amplectantur; tum illos etiam
crebris cohortationibus ad illa exequē
da inflammet; idq; current, vt non sol
lum Missæ & diuinorū officiorū tempo
re illi in parochialeam Ecclesiam conue
niant; verum etiam, vt institutas in ea
doctrinæ Christianæ scholas præscri
ptis illis diebus frequentent.

Illud norint præterea vniuersi curæ
nostræ commissi fideles, pro modo culpe
nos grauius cum illis acturos esse, qui è
frequenti ad parochialeam Ecclesiam cō
uentu cùm tam salutaria in via Domini
adiumenta habere potuerint; ijs negle
ctis, contemptoq; eo conuentu, illos cō
pertum erit; vel ad fidē necessaria igno
rare, vel statuiciunia non egisse, vel fe
storum dierum cultum violasse.

Vt autē nostra hæc monitio crebrius

repetita, diligentiusq; emulgata, fidelis
mentibus animisque infixa hæreat, quod
studiosius ipsi in illas executionem,
quemadmodum vehementer in Domi
no optamus, incumbant; eam commune
sermone explicatam, de verbo ad ver
bum à singulis parochis quam spissimè
populo sibi commissio legi & recitari
mandamus.

Decretum. V.

S A C E R D O T E S , & Clerici in Sacerdotes
& clericis fe
riores, Dominicis festisq; diebus, qua
hora in choro diuinis officiis concele
brandis ad stricti nō sunt parochum in
tra cuius parochiz fines habitant, in do
ctrinæ Christianæ scholas cō
ueniant.

in urbe ad præscriptum eorum, quibus id

cure ab Archiepiscopo datum erit; in

diœcesi autem Vicariorum foraneorum.

Si quis verò pagus aut vicus freques
tis, ubi (quoniam ab Ecclesia paro
chiali distet, ab eoq; nō longè oratoria
capellæ) doctrinæ Christianæ schola
lam Vicarij foranei iudicio erigi expe
diat; hoc idem Vicarius iubeat, vt il
lius pagi, seu vici, seu earum capellarum
Sacerdotes Clericive, id Christianæ do
ctrinæ scholas adiuuandi munus, quod
in parochiali Ecclesia illis iniunximus,
in ipsis capellis oratorijsve statuto tem
pore præstent.

Si quando præterea in diœcesi per
pluia vim, niues, aliamve temporis
grauitatem viæ aut itineris difficultati
adiunctam, ad eiusmodi scholas in pa
rochiali Ecclesia qui debent conuenire
difficilius possunt; illud etiam idem Vi
carius procuret, vt tunc in oratorijs, vel
capellis propinquioribus, aut fultem si
non potest, alio honesto loco, per Cleri
cum idoneum, seu per alios scholæ sôda
les in vitæ & doctrinæ Christianæ stu
dio instructiores, aliqua tum tradendæ,
tum præcipiendæ eiusmodi doctrinæ
exercitatio fiat; nō ob ullam causam ita
tutis diebus hoc institutum, atque pabu
li spiritualis vius illis desit.

Decretum. VI.

S I C V T sanctorum imagines san
cte & decenter exornari postulat Chri
stianæ pietatis cultus; ita cauendū sum
moperè

Sanctorum
imagines de
center exo
rnande.